

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget er et af elementerne i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen, som omtalt i statsministerens åbningsredegørelse til folketinget den 7. oktober 1986.

Begrænsninger af det lånefinansierede forbrug søges opnået ved at ændre kreditkøbslovens bestemmelser om kredit til forbrugere på to hovedpunkter: Indførelse af et generelt krav om udbetaling på 30 pct., og maksimering af kredittiden til 3 år. Reguleringen af kreditvilkårene vedrører dog kun aftaler, hvor salgsgenstandens kontantpris overstiger 2.000 kr. For så vidt angår kontokøb foreslås det, at kontoaftaler skal indgås på nærmere angivne afdragsvilkår, der sikrer, at gælden på en konto altid afdrages, og særligt at løsøregenstande over 2.000 kr. i det væsentlige vil blive betalt på samme måde, som det der foreslås for almindeligt kreditkøb.

Under hensyn til, at de ændringer, der ønskes gennemført i kreditkøbsloven således først og fremmest har karakter af offentligretlig regulering, er der ikke knyttet almindelige civile retsvirkninger til manglende overholdelse af bestemmelserne i kapitel 4 a. Heraf følger f.eks., at fogeden ikke er udelukket fra at anvende sin beføjelse efter kreditkøbslovens § 16, uanset at ejendomsforbeholdet ikke er gyldigt på grund af lav udbetaling. Kontrollen med overholdelse af disse bestemmelser udøves af forbrugerombudsmanden, der i medfør af markedsføringsloven vil kunne få nedlagt forbud mod markedsføring af kreditter, der ikke overholder bestemmelserne i kapitel 4 a.

2. Ved lov nr. 275 af 9. juni 1982 om køb på kredit opretholdtes afbetalingslovens mindsteudbetalingskrav i forbrugerkøb med ejendomsforbehold. Det er herefter et krav for ejendomsforbeholdets gyldighed, at sælgeren har modtaget mindst 20 pct. af kontantprisen, før genstanden overgives til køberen. Der er derimod ikke i loven et generelt krav om, at forbrugeren i forbindelse med almindelige kreditkøb skal erlægge en udbetaling. Kreditkøbs-

loven indeholder endvidere ikke begrænsninger af kredittidens længde eller bestemmelser om afdragsvilkår ved kontokøb. Begrænsning af løbetiden søges efter gældende ret opnået med reglen om, at sælger som alt overvejende hovedregel alene kan søge sig fyldestgjort ved tilbagetagelse af det solgte.

3. Lovforslaget tager alene sigte på at begrænse forbrugers adgang til køb på kredit. Erhvervsdrivendes kreditaftaler berøres således ikke af lovforslaget. Definitionen i lovens § 4 fastlægger, hvorvidt der er tale om et forbrugerkøb.

For så vidt angår kreditkøb, der ikke foretages på konto, foreslås begrænsningen af det lånefinansierede privatforbrug gennemført ved at indføre et krav om udbetaling på mindst 30 pct. Dette krav vedrører ikke kun køb med ejendomsforbehold, men også almindelige kreditkøb. Endvidere foreslås kredittiden begrænset til højst 3 år. Disse krav gælder kun for salg af genstande, hvis kontantpris overstiger 2.000 kr.

Endvidere foreslås det, at gælden ifølge en kontoaftale altid skal nedbringes med 5 pct. om måneden. Reglen suppleres med en bestemmelse om, at køber ved køb af genstande, hvis kontantpris overstiger 2.000 kr., tillige skal betale mindst 30 pct. af kontantprisen i forbindelse med de almindelige afdrag på kontoen.

Bortset fra, at udbetalingskravet i forbindelse med kreditkøb med ejendomsforbehold generelt sættes op til 30 pct., og at kontokøb mindst skal afdrages med 5 pct., berøres mindre kreditkøb ikke af lovforslaget.

4. Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Reglen i § 8, stk. 3, giver adgang til administrativt at ajourføre beløbsgrænsen i stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 17, stk. 3, og en tilsvarende bestemmelse var medtaget i det oprindelige lovforslag til